

**ДРУГИЙ ДОДАТКОВИЙ ПРОТОКОЛ
ДО ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИДАЧУ
ПРАВОПОРУШНИКІВ ***

Страсбург, 17 березня 1978 року

European Treaty Series/98

---

* Офіційний переклад

Держави-члени Ради Європи, які підписали цей Протокол,

бажаючи сприяти застосуванню Європейської конвенції про видачу правопорушників, відкритої для підписання у Парижі 13 грудня 1957 року (далі «Конвенція»), в галузі фінансових правопорушень,

вважаючи також за доцільне доповнити Конвенцію у деяких інших аспектах,

погодилися про таке:

Глава I

Стаття 1

Пункт 2 статті 2 Конвенції доповнюється таким положенням:

”Це право також застосовується до правопорушень, які караються тільки грошовими стягненнями”.

Глава II

Стаття 2

Стаття 5 Конвенції замінюється такими положеннями:

”Фінансові правопорушення

1. За правопорушення, пов'язані з податками, зборами, митом та валютою, видача здійснюється між Договірними Сторонами відповідно до положень цієї Конвенції, якщо правопорушення, за законодавством запитуваної Сторони, відповідає правопорушенню такого ж самого характеру.

2. У видачі правопорушника не може бути відмовлено на підставі того, що законодавство запитуваної Сторони не передбачає таких самих податків чи зборів або не регулює податки, збори, мито або валюту таким же чином, як законодавство запитуючої Сторони”.

Глава III

Стаття 3

Конвенція доповнюється такими положеннями:

”Судові рішення, постановлені
у відсутність обвинуваченої особи

1. Якщо Договірна Сторона звертається до іншої Договірної Сторони із запитом про видачу особи для цілей виконання вироку або постанови про утримання під вартою відповідно до рішення, проголошеного щодо цієї особи у її відсутність, запитувана Сторона може відмовити у видачі для таких цілей, якщо, на її думку, під час провадження у справі, в результаті якого було проголошене судове рішення, не були забезпечені мінімальні права на захист, які визнаються за кожною особою, що звинувачується у вчиненні кримінального правопорушення. Однак видача правопорушника здійснюється, якщо запитуюча Сторона надає гарантії, які вважаються достатніми для забезпечення відповідній особі права на повторний судовий розгляд, який гарантує права на захист. Таке рішення дозволяє запитуючій Стороні або звернути до виконання постановлене судове рішення, якщо засуджена особа не заперечує, або, якщо вона заперечує, порушити переслідування проти виданої особи.

2. Коли запитувана Сторона інформує особу, видача якої запитується, про судове рішення, постановлене щодо неї у її відсутність, запитуюча Сторона не розглядає таке повідомлення як офіційне повідомлення для цілей кримінального провадження у цій державі”.

Глава IV

Стаття 4

Конвенція доповнюється такими положеннями:

“Амністія

Видача не здійснюється за правопорушення, щодо якого була проголошена амністія в запитуваній державі і за яке ця держава мала компетенцію переслідувати згідно з її кримінальним законодавством”.

Глава V

Стаття 5

Пункт 1 статті 12 Конвенції замінюється такими положеннями:

”Запит складається у письмовій формі і надсилається Міністерством юстиції запитуючої Сторони Міністерству юстиції запитуваної Сторони; однак використання дипломатичних каналів не виключається. Інші шляхи передачі запитів можуть бути встановлені за прямою згодою між двома або декількома Сторонами”.

Глава VI

Стаття 6

1. Цей Протокол відкрито для підписання державами-членами Ради Європи, які підписали Конвенцію. Він підлягає ратифікації, прийняттю або затвердженню. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття чи затвердження здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

2. Цей Протокол набирає чинності через 90 днів від дати здачі на зберігання третьої ратифікаційної грамоти або третього документа про прийняття чи затвердження.

3. Стосовно будь-якої держави, яка підписала цей Протокол і яка ратифікуватиме, прийматиме або затверджуватиме його після набрання ним чинності, Протокол набирає чинності через 90 днів від дати здачі на зберігання її ратифікаційної грамоти або документа про прийняття чи затвердження.

4. Держава-член Ради Європи не може ратифікувати, прийняти або затвердити цей Протокол, якщо вона одночасно або раніше не ратифікувала Конвенцію.

Стаття 7

1. Будь-яка держава, яка приєдналася до Конвенції, може приєднатися до цього Протоколу після набрання ним чинності.

2. Таке приєднання здійснюється шляхом здачі на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи документа про приєднання, який набирає чинності через 90 днів від дати його здачі на зберігання.

Стаття 8

1. Будь-яка держава, під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання, може визначити територію (території), до якої застосовуватиметься цей Протокол.

2. Будь-яка держава, під час здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання або в будь-який інший час після цього, заявою на ім'я Генерального секретаря Ради Європи може поширити дію цього Протоколу на будь-яку іншу територію (території), яка визначена в цій заяві і за міжнародні відносини якої вона несе відповідальність або від імені якої вона уповноважена брати зобов'язання.

3. Будь-яка заява, зроблена відповідно до попереднього пункту, може стосовно до будь-якої території, визначеної в цій заяві, бути відкликана шляхом перепроводження повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи. Таке відкликання набирає чинності через шість місяців від дати отримання відповідного повідомлення Генеральним секретарем Ради Європи.

Стаття 9

1. Застереження, заявлені будь-якою державою до будь-якого положення Конвенції, застосовуються також до цього Протоколу, якщо ця держава не заявить іншого під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання.

2. Будь-яка держава, під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання, може заявити про те, що вона залишає за собою право:

- a) не приймати главу I;
- b) не приймати главу II або прийняти її тільки відносно деяких правопорушень чи деяких категорій правопорушень, зазначених у статті 2;
- c) не приймати главу III або прийняти тільки пункт 1 статті 3;
- d) не приймати главу IV;
- e) не приймати главу V.

3. Будь-яка Договірна Сторона може відкликати застереження, яке вона заявила відповідно до попереднього пункту, шляхом перепроводження заяви на ім'я Генерального секретаря Ради Європи, яка набирає чинності від дати її отримання.

4. Договірна Сторона, яка заявила застереження до будь-якого положення Конвенції або яка заявила застереження до будь-якого положення цього Протоколу, не може вимагати застосування цього положення будь-якою іншою Договірною Стороною; однак вона може, коли її застереження носить частковий або умовний характер, вимагати застосування цього положення у тому обсязі, в якому вона сама його прийняла.

5. Ніякі інші застереження до положень цього Протоколу не дозволяються.

Стаття 10

Європейський комітет Ради Європи з проблем злочинності інформується щодо застосування цього Протоколу і вживає всіх необхідних заходів для сприяння дружньому врегулюванню будь-яких труднощів, які можуть виникнути у зв'язку з його застосуванням.

Стаття 11

1. Будь-яка Договірна Сторона може, у тому, що її стосується, денонсувати цей Протокол шляхом перепроведення повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.

2. Така денонсація набирає чинності через шість місяців від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем.

3. Денонсація Конвенції автоматично означає денонсацію цього Протоколу.

Стаття 12

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє держави-члени Ради і будь-яку державу, яка приєдналася до Конвенції, про:

- a) будь-яке підписання цього Протоколу;
- b) здачу на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття, затвердження чи приєднання;
- c) будь-яку дату набрання чинності цим Протоколом відповідно до статей 6 і 7;

- d) будь-яку заяву, отриману на виконання положень пунктів 2 і 3 статті 8;
- e) будь-яку заяву, отриману на виконання положень пункту 1 статті 9;
- f) будь-яке застереження, заявлене на виконання положень пункту 2 статті 9;
- g) відкликання будь-якого застереження, здійснене на виконання положень пункту 3 статті 9;
- h) будь-яке повідомлення, отримане на виконання положень статті 11, і дату, з якої денонсація набирає чинності.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цей Протокол.

Вчинено у Страсбурзі сімнадцятого дня березня місяця 1978 року англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії цього Протоколу кожній державі, яка підписала цей Протокол і яка приєдналася до нього.